

forvarligt at gjøre dette Skridt, er jeg med, saalænge jeg er i Rigsdagen. Jeg siger imidlertid kun dette, at i vort Forslag er der taget et bestemt Hensyn til Statsrevisorerne og netop ikke en Underkjendelse af deres Berettigelse til at gjøre de Fordringer, de have gjort. Der er altsaa stor Forskjel paa vort Forslag og det, som blev opstillet sidst fra det ærede Mindretals Side.

Førgensen: Naar jeg har været med at stille Vædringsforslaget, er det ikke, fordi jeg ønsker, at der skulde gjøres nogen Forandring i det, der blev vedtaget sidst, men da det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) manglede en Medforslagsstiller, og da han mente, det var saadan et prægtigt Forslag, et godt Mæglingsforslag, og jeg ikke havde Tid til at overveje, hvorvidt det var saa, idet jeg skulde gaa strøg, saa mente jeg, at jeg ikke vilde negte det ærede Medlem den Tjeneste, idet jeg erklærede ham, at jeg sandsynligvis vilde komme til at stemme mod Forslaget; naar det laa for til Afstemning, og det mente det ærede Medlem, at det var ganske rigtigt, det kunde jeg saa godt, og det stod mig frit for. Hvorvel jeg ikke finder det rigtig helbigt, at man er med til at stille Forslag, som man senere vil stemme mod, vil jeg dog sige det ærede Medlem, at jeg vil stemme mod Forslaget og anbefale ærede Medlemmer at gjøre det Samme. Naar de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 1ste Valgkreds og Ringsted (Zahle) mene, at der ingen Mening er i ikke at ville godkjende et Regnskab — ja, jeg tror ikke, de gif saavidt, men det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimsted) — naar man ikke ligestrøg vilde gaa til at anlægge Rigsretssag overfor Ministeriet, er jeg ingenlunde enig deri. Jeg tror, at for Dieblittet er Stillingen ikke saaledes, at vi fra vor Side skulle søge den Sag fremmet, men jeg har ingenlunde opgivet Haabet for Fremtiden. Jeg mener, at den Tid maatte ikke vil være saa ganske fjern, da man ikke alene kan faae Ministeriet anklaget men ogsaa faae det dømt for den provisoriske Finantslov. Jeg vil haabe, at ærede Medlemmer i Thinget have lagt Mærke til, at den Stemning, der har været fremme her i Thinget for endel Aar tilbage, er ved at forandre sig og det ganske betydelig. Jeg skal blot gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, hvorledes Stillingen har været her endel Aar tilbage. Da var der jo et Flertal af Høre her i Thinget; nu er der et Benstreflertal, og hvem veed, om den Tid ikke snart kan komme, da noget Lignende kan vise sig i Landsthinget. Vi se jo ikke alene i Kjøbenhavn, men ogsaa i de øvrige Kjøbstæder, at Stemningen er bleven ikke saa lidt oppositionel mod Regjeringen. Forhen var der jo kun et Slags Blade, og det var Høreblade, og de førte an, men nu er der kommet ikke saa faa andre Blade i modsat Retning. Se vi paa Kjøbenhavn,

er Stillingen ikke saa lidt forandret. Der er jo mange Partier, som ogsaa ere mod Regjeringen. Jeg vil ikke alene nævne Socialisterne, men der er endvidere „Ondsdagsforeningen“, „Aprilforeningen“, „det litterære Benstre“ o. s. v. Vi vide jo, at der er opstaaet det ene Parti efter det andet, og hvem veed, om ikke denne Strømning kan brede sig mere i Fremtiden. Jeg tror, at, naar vi ville bide endel Aar, vil den Stemning blive stærkere i Befolkningen, at det ikke gaar an at udstede provisoriske Finantslove, og at Ministeriet vil blive anklaget og ogsaa dømt. Hvorledes ere Udtalelserne her i Thinget, hvor Mange staa her op og tage provisoriske Finantslove i Forsvar? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds er endogsaa villig til at gaa med til at negte Statsregnskabet's Godkjendelse, naar vi vilde love ham at komme med et Forslag til at anklage Ministeriet for en Rigsret. Enhver kan jo sige sig selv, at der er Ingen, der gaar hen og vil anklage en Embedsmand eller Minister, naar han ikke mener, at de have forlyndet sig i Noget, det er næsten en halv eller hel Forbrydelse, kan man gjerne sige, naar man vil gaa hen og anklage en Embedsmand, naar man mener, at Sagen er uretfærdig, og det vilde ogsaa være en Forbrydelse at gjøre dette mod Ministeriet. Jeg kan ikke sjonne Andet, end at, naar Medlemmer af Høre mene, at det er rigtigt at anklage Ministeriet for en Rigsret, saa maa det ligge, at de Herrer have en Følelse af, at provisoriske Finantslove ere ulovlige.

Fogtmann: Da jeg som Medlem af Udvalget forrige Gang havde tilladt mig at stille et Forslag, som rigtignok ikke fandt Naade for Thingets Dine, vil jeg dog tillade mig i al Korthed at angive min Stilling til det Vædringsforslag, der nu er stillet af 15 ærede Medlemmer. Jeg kan ikke Andet end meget tilraade Thinget at stemme for dette Vædringsforslag. I Realiteten ser jeg ikke rettere, end at det indeholder det, som bør siges ved denne Leilighed, og pointerer det paa den Maade, hvorpaa det bør pointeres. Realiteten af Sagen finder jeg vil være fyldestgjørende afgjort ved en Beslutning af Folkethinget i den Form, som Beslutningen vil faae ved Vedtagelsen af et saadant Vædringsforslag. Med Hensyn til den formelle Side kan man jo have forskellige Meninger; men det er jo ikke Hovedsagen. Det Forslag, jeg anbefalede sidst, var ganske vist redigeret paa en anden Maade, men jeg skal saa gjerne finde mig i den her foreliggende Medaktion, hvis den bedre kan tilfredsstille ærede Medlemmer. Det, hvorom det er mig at gjøre, er nemlig at faae Sagen afgjort paa en fyldestgjørende Maade med Hensyn til dens Realitet. Naar det sker, tror jeg ikke, man skal se saa nøie paa den formelle Side. Jeg vilde finde det mere naturligt, at Forslaget havde beholdt den sidste Gang fore-